

Arrest

nr. 335 981 van 14 november 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X
Wettelijk vertegenwoordigd door zijn moeder X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. DE WOLF
Louizalaan 54/3de verd.
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn en wettelijk vertegenwoordigd wordt door zijn moeder X, op 2 mei 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 april 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 augustus 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 september 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. FLORIO.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat P. DE WOLF verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart de Somalische nationaliteit te hebben, komt België binnen vergezeld van zijn moeder. Zijn moeder dient op 16 oktober 2020 een verzoek om internationale bescherming in. Zij wordt gehoord op het Commissariaat-generaal voor vluchtelingen en staatlozen (hierna: het CGVS) op 27 september 2022 en op 9 mei 2023. De commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 21 maart 2024 de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus. Na beroep, weigert de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) op 22 oktober 2024, bij arrest nr. 315.254, de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus.

1.2. Verzoeker dient op 8 november 2024 in eigen naam als minderjarige een verzoek om internationale bescherming in.

1.3. Nadat een vragenlijst wordt ingevuld en ondertekend, wordt het dossier van verzoeker op 20 januari 2025 door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) overgemaakt aan het CGVS, waar verzoeker, in aanwezigheid van zijn moeder, gehoord wordt op 17 maart 2025.

1.4. Op 18 april 2025 neemt de commissaris-generaal de beslissing niet-ontvankelijk verzoek (minderjarige). Dit is de bestreden beslissing die aangetekend wordt verstuurd op 22 april 2025 en luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Je verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten en bent geboren op [...] in Gal Hareeri in de regio Galgaduud. Je hebt op 25/08/2020 je land van herkomst verlaten in het gezelschap van je moeder ([S.A.B.], OV: [...], CGVS: [...]). Op 16/10/2020 heeft jouw moeder een verzoek om internationale bescherming ingediend op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 ook in jouw naam als vergezellende minderjarige werd ingediend. Hierbij verklaarde jouw moeder dat zij Somalië verlaten heeft omwille van problemen met Al Shabaab (AS).

Voor dit verzoek werd op 21/03/2024 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Op 22/04/2024 diende jouw moeder een beroep tegen deze beslissing in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV), die op 22/10/2024 een arrest velde dat besloot tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Jouw moeder diende geen cassatieberoep in tegen de beslissing van de RvV. De beslissing in het kader van dit verzoek is bijgevolg definitief in de zin van artikel 1, §1, 19° van de wet van 15 december 1980.

Op 08/11/2024 diende je in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in. Ter staving van dit verzoek vermeld je dat er in Somalië geen vrede is, dat AS daar is en dat er ontploffingen zijn. Wanneer je vijftien jaar wordt zal je onder dwang door AS worden meegenomen. Ze zullen je leren vechten en je laten ontploffen op mensen. Jouw moeder verklaart ook dat jij in België bent opgegroeid en dat je hier gestudeerd hebt. Ten slotte haalt jouw advocaat aan dat jij omwille van je verblijf in België en je verwestering veel schade kan lijden bij een terugkeer naar Somalië.

Ter staving van je verzoek leg je documenten van je school in België voor.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw advocaat die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat jij kan voldoen aan jouw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in jouw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat jouw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

Artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er voor een verzoek om internationale bescherming, dat overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid in zijn naam werd ingediend, een eindbeslissing werd genomen. in het tegengestelde geval neemt de commissaris-generaal een beslissing waarin die besluit dat het verzoek ontvankelijk is.

In dit geval blijkt uit jouw administratieve dossier en uit jouw verklaringen op het Commissariaat-generaal dat jouw verzoek om internationale bescherming hoofdzakelijk berust op dezelfde gronden die jouw moeder aanhaalde ter staving van haar verzoek van 16/10/2020, waarvoor de beslissing vanaf nu definitief is. Je verklaart dat je geboren bent in Gal Hareeri en daar gewoond hebt (CGVS, p.5) en ook je moeder bevestigt dit (CGVS, p.8). Echter, blijkt uit de beslissing van jouw moeder dat zij het Commissariaat-generaal in het ongewisse liet over waar zij voor haar en jouw komst naar België leefde (zie blauwe map, stuk 1). Er kan geen geloof worden gehecht aan jullie voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië (ibid.). Uit de beslissing van jouw moeder blijkt dat het niet aannemelijk is dat jullie pas in 2020 uit Gal Hareeri vertrokken (ibid.). Jouw moeder had bijvoorbeeld geen kennis van de aanwezigheid van Ethiopische of overheidssoldaten vanaf 2014 (ibid.). Aangezien jij in 2015 geboren bent, kan dus niet worden aangenomen dat jij ooit in Gal Hareeri gewoond hebt.

Bovendien haal je persoonlijk aan dat je wanneer je vijftien jaar wordt onder dwang zal worden meegenomen door AS (CGVS, p.7). Ze zullen je leren vechten en je laten ontploffen op mensen (ibid.). Je verklaart ook dat er geen vrede is, dat AS aanwezig is en dat er ontploffingen zijn (ibid.). In dit opzicht dient er te worden vastgesteld dat jouw vrees puur hypothetisch en toekomstgericht is. Daarenboven kan er geen geloof aan jouw vrees worden gehecht aangezien jouw herkomst en die van jouw moeder eerder al niet geloofwaardig werd geacht (zie blauwe map, stuk 1). Zoals ook in de beslissing van jouw moeder wordt vermeld is het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen of buiten Somalië dan ook essentieel. Bijgevolg kan een verzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken. Jouw moeder maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met haar en jouw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over jullie verblijfplaats(en) binnen en/of buiten Somalië.

Waar jouw moeder aanhaalt dat je in België bent opgegroeid en hier gestudeerd hebt (CGVS, p.8), dient opgemerkt dat hieruit geen persoonlijke vrees bij terugkeer blijkt. Ook jouw advocaat haalt aan dat je omwille van jouw verblijf in België en jouw verwestering schade zal lijden bij een terugkeer naar Somalië (CGVS, p.10). Je advocaat verwijst naar je goede integratie in België, dat je in België bent opgegroeid en dat je al goed Frans spreekt (ibid.). In dit opzicht leg je ook twee Belgische schooldocumenten neer (zie groene map, stuk 1). Hoewel kan worden aangenomen dat jij goed geïntegreerd bent in België en deze inspanningen zeer lovenswaardig zijn, kan niet worden ingezien op welke manier jij omwille van jouw verblijf en (goede) integratie in België een vrees zou moeten koesteren bij terugkeer naar Somalië. Zo wordt deze vrees niet geconcretiseerd. Jij, jouw moeder of jouw advocaat zeggen niet op welke manier en waarom precies jij bij een terugkeer naar Somalië schade zou lijden omwille van het feit dat je verwesterd bent. Daarenboven blijkt uit de beslissing van jouw moeder dat zij ervoor kiest om het CGVS geen zicht te bieden op de exacte plaats en omstandigheden waarnaar je zou terugkeren in Somalië (zie blauwe map, stuk 1). Ook biedt jouw moeder de Belgische asielautoriteiten geen zicht op jullie huidig, volledig netwerk in Somalië (ibid.). Zo kan er geen geloof gehecht worden aan het overlijden van haar vader en de verdwijning van haar echtgenoot, elementen die onlosmakelijk verbonden zijn met haar ongeloofwaardig bevonden vluchtrelaas (ibid.). Bovendien verblijft jouw (half)broer [Y.] – met wie jouw moeder en jij nog steeds contact hebben – tot op heden in Somalië, ook al weet jij niet waar precies (CGVS, p. 6). Verder moet nog worden opgemerkt dat je, naast Frans, ook Somalisch spreekt, in Somalië geboren bent en er vijf jaar gewoond hebt (CGVS, p.5-6). Bijgevolg kan niet worden ingezien op welke manier jij door jouw verblijf in België schade zou lijden bij terugkeer naar Somalië.

De documenten die je ter staving van je verzoek om internationale bescherming voorlegt, hebben enkel betrekking op jouw scholing in België en wijzigen niets aan bovenstaande vaststellingen.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit de beschikbare landeninformatie: **UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022**, beschikbaar op <https://www.refworld.org/type/COUNTRYPOS.UNHCR.SOM.6308b1844.0.html> of op <https://www.refworld.org>, de **EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023**, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het **EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023**, beschikbaar op https://www.cgrs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de **EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023**, beschikbaar op <https://coi.euaa.europa.eu/>

[administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf](#), en de **COI Focus Somalië: Veiligheidssituatie van 25 maart 2025 (update)**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_veiligheidssituatie_20250325.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, blijkt dat de algemene veiligheidssituatie in Somalië grotendeels wordt bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland waar sommigen nog een andere nationaliteit hebben verworven. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. In geen enkele regio in Somalië is er sprake van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Afhankelijk van de regio van herkomst, kan een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon vastgesteld worden, indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen of buiten Somalië is dan ook essentieel. Bijgevolg kan een verzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken. Jouw moeder maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met jouw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over jouw verblijfplaats(en) binnen en/of buiten Somalië. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van jouw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt jouw moeder bijgevolg niet aannemelijk dat jij bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat je geen eigen feiten hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor jou rechtvaardigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister van Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Het verzoekschrift

Verzoeker voert een schending aan van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM), van artikel 1, A, van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van artikel 7 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie, van de artikelen 48/3 tot 48/7 en 57/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het voorzichtigheidsbeginsel, van de rechten van verdediging, van het rechtszekerheidsbeginsel, van het redelijkheidsbeginsel en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Hij betoogt dat, hoewel hij geen afstand doet van zijn moeders asielmotieven, de feiten en de omstandigheden van zijn eigen asielaanvraag, meer verregaand en aanzienlijk anders zijn dan wat er in het kader van zijn moeders beschermingsverzoek besproken werd. Hij vreest bij terugkeer naar Somalië gerekruteerd te worden door Al-Shabaab, gezien Al-Shabaab vaak proberen minderjarigen te rekruteren voor hun doeleinden. Hij meent dat deze vrees ondersteund wordt door objectieve bronnen en verwijst hiervoor naar een rapport van de EUAA van augustus 2023. Hij meent dat hij omwille van zijn profiel, zijn leeftijd en zijn afkomst uit een arme familie, een groot risico loopt om gerekruteerd te worden door Al-Shabaab, te meer gezien zij nog aanwezig zijn in de regio en nood hebben aan nieuwe strijdkrachten.

Hij werpt verder op dat de situatie in Somalië het voor hem onmogelijk maakt om een toekomst op te bouwen en dat ook zijn verwestering voor problemen zal zorgen. Hij benadrukt dat hij een minderjarige jongen is die Somalië verlaten heeft toen hij amper vijf jaar oud was, waardoor hij het leven en de gebruiken in Somalië niet kent. Hij voegt toe dat hij een gering familiaal netwerk heeft, nu hij niets weet over zijn vader en slechts heel oppervlakkig contact heeft met zijn broer. Hij vervolgt dat hij zijn belangrijkste vormende jeugd jaren in België heeft doorgebracht en dat zijn moeder nooit over Somalië praat, wat volgens hem zichtbaar was tijdens zijn persoonlijk onderhoud omdat hij bepaalde woorden enkel in het Frans kent. Hij stelt dat hij volledig geïntegreerd en gefamiliariseerd is met het Belgisch onderwijssysteem en hij schooldocumenten

ingediend heeft die zijn deelname aan Belgische onderwijsinstellingen en zijn actieve betrokkenheid bij het maatschappelijk leven aantonen. Volgens hem ontwikkelde hij een westers profiel door het aanzienlijke niveau van westerse invloed en integratie dat hij in België heeft doorgemaakt, wat hem bij terugkeer naar Somalië kwetsbaar zou maken voor stigmatisering, sociale uitsluiting en zelfs fysieke aanvallen. Hij geeft aan dat hij aanzien zal worden als een buitenstaander in een samenleving waar traditie, cultuur en conservatisme centraal staan, mede door de aanwezigheid van Al-Shabaab. Hij benadrukt dat de bescherming die hij nodig heeft, niet alleen gekoppeld is aan de situatie van zijn moeder, maar ook aan zijn eigen kwetsbaarheid als minderjarige in een onbekende en onveilige context in Somalië. Het gegeven dat zijn moeder geen zicht biedt op haar volledig asielnetwerk in Somalië, doet volgens hem geenszins afbreuk aan zijn verwestering. Hij voert tot slot aan dat hij alle mogelijke inspanning geleverd heeft om zijn asielmotieven te ondersteunen met bewijswaardig materiaal, zoals schooldocumenten die zijn schoolparcours in België aanduiden. Deze documenten bevestigen volgens hem het gebrek aan band met Somalië, wat zijn risico bij terugkeer naar Somalië aanzienlijk vergroot.

Vervolgens gaat hij uitgebreid in op het belang van het kind, samen gelezen met de factoren dat zijn moeder Somalië reeds jaren geleden verlaten heeft, dat hij zijn vormende jeugd jaren in België doorbracht en hij ondertussen reeds vijf jaren in België verblijft, alsook dat hij onder de grens van de armoede zal leven in Somalië in geval van gedwongen terugkeer.

Met betrekking tot de subsidiaire bescherming, voert verzoeker aan dat het belang van het kind vereist dat de bedreiging van diens persoon ook beoordeeld moet worden in functie van de ernst van de bedreiging van het recht op ontwikkeling en harmonische ontplooiing van het kind. Voor de individualisering van het risico om slachtoffer te worden van willekeurig geweld, dient volgens hem rekening te worden gehouden met specifieke omstandigheden van het kind, waarvoor een grondig en holistisch onderzoek vereist is van de rechten van het kind door de asielinstanties. *In casu* is hij van mening dat zijn fysieke integriteit ernstig in gevaar is. Hij stelt dat hij niet teruggestuurd kan worden naar Somalië zonder grondige voorafgaande analyse van zijn concrete situatie. Hij wijst op de erbarmelijke en levensgevaarlijke omstandigheden in Somalië en verwijst hiervoor naar het World Report van *Human Rights Watch* van 2024. Hij benadrukt dat Al-Shabaab aanvallen blijven uitvoeren in gebieden onder controle van de overheid, ook tegen burgers en dat zij erin slagen verschillende regio's terug in te nemen. Verwijzend naar het COI Focus rapport betoogt hij dat Al-Shabaab de grootste bedreiging blijven voor de vrede, veiligheid en stabiliteit in het land.

3. Nieuwe stukken

Er worden geen nieuwe stavingstukken neergelegd.

4. Voorafgaand

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “*een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie*” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek van zowel de juridische als de feitelijke gronden, zoals deze voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen dienen te worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Dit neemt niet weg dat de met het onderzoek belaste instanties voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dienen samen te werken. Concreet houdt deze samenwerkingsplicht dus in dat, indien de door de verzoeker om internationale bescherming aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, het aan de met het onderzoek belaste instanties is om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Dit geldt te meer daar deze instanties mogelijk gemakkelijker toegang hebben tot bepaalde soorten documenten dan de verzoeker; daarnaast moeten deze instanties ervoor zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

4.3. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen. Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- "a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

5. Beoordeling

5.1. De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet dat voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een minderjarige vreemdeling niet-ontvankelijk te verklaren wanneer hij of zij geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem of haar een verzoek om internationale

bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet waarover een definitieve beslissing werd genomen.

In de Memorie van Toelichting bij artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° lid, van de Vreemdelingenwet wordt gesteld: *“De bepaling in paragraaf 3, 6° laat toe de procedure van de volgende verzoeken eveneens toe te passen op de minderjarige vreemdeling die geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat zijn eerdere verzoek om internationale bescherming namens hem werd ingediend door de persoon die over hem het ouderlijk gezag of de voogdij uitoefent. Het dient benadrukt te worden dat het criterium ruimer is dan alleen geen eigen feiten aanhalen. Het gaat om de afwezigheid van eigen feiten die een apart verzoek rechtvaardigen.”* (Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54 2548/001,108). Aldus blijkt dat de loutere vaststelling, dat een minderjarige verzoeker eigen feiten aanhaalt, niet volstaat om het verzoek ontvankelijk te verklaren. Deze eigen feiten moeten bovendien van die aard te zijn dat zij een apart verzoek rechtvaardigen.

Deze “eigen feiten” in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet hoeven niet noodzakelijk “nieuwe elementen of feiten” in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet te zijn (EASO *Practical Guide on Subsequent Applications*, december 2021, p. 44).

6.2. De commissaris-generaal oordeelt dat verzoeker geen eigen elementen heeft aangehaald die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen en komt daartoe op grond van volgende vaststellingen:

- i) Het verzoek om internationale bescherming berust hoofdzakelijk op dezelfde gronden als degene die zijn moeder heeft aangehaald en in het kader waarvan reeds een weigeringsbeslissing werd genomen door het CGVS, die werd bevestigd door de Raad, waardoor deze beslissing definitief is;
- ii) Verzoekers vrees om gerekruteerd te worden door Al-Shabaab is puur hypothetisch en toekomstgericht en hieraan kan geen geloof gehecht worden omdat zijn herkomst en die van zijn moeder eerder als niet geloofwaardig werd geacht;
- iii) Er blijkt geen persoonlijke vrees bij terugkeer uit de vaststelling dat verzoeker in België is opgegroeid en in België gestudeerd heeft, gezien (a) deze vrees niet geconcretiseerd wordt; (b) zijn moeder geen zicht biedt op de exacte plaats en omstandigheden waarnaar hij zou terugkeren in Somalië, noch op hun huidige, volledig netwerk in Somalië; (c) hij, naast Frans, ook Somalisch spreekt, in Somalië geboren is en er vijf jaar gewoond heeft;
- iv) De documenten die verzoeker ter staving van zijn beschermingsverzoek voorlegt, hebben enkel betrekking op zijn scholing in België en wijzigen niets aan bovenstaande vaststellingen.

6.3. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekers moeder een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend op 16 oktober 2020. Zowel de commissaris-generaal, bij beslissing van 21 maart 2024, als de Raad, bij arrest nr. 315.254 van 22 oktober 2024, weigeren de toekenning van de vluchtelingenstatus alsook van de subsidiaire beschermingsstatus, aangezien verzoeksters moeder niet aannemelijk gemaakt heeft afkomstig te zijn uit het dorp Gal Hareeri in het district Ceel Buur, gelegen in de regio Galgaduud in Somalië. Het arrest van de Raad bevindt zich in het administratief dossier (AD CGVS, landeninformatie, stuk 1).

6.4. *In casu* ligt een eigen verzoek om internationale bescherming voor van een minderjarige verzoeker. De kernvraag is derhalve of de door hem ingeroepen elementen niet alleen eigen feiten uitmaken, maar ook of ze van die aard zijn dat zij een apart verzoek rechtvaardigen.

6.4.1. Vooreerst betwist verzoeker niet dat hij zich voor zijn vrees voor vervolging bij terugkeer naar Somalië baseert op de verklaringen van zijn moeder omtrent haar vermeende regio van herkomst in Somalië. Hij verklaart dat hij zich niet herinnert waar hij woonde in Somalië, maar dat zijn moeder hem verteld heeft dat hij afkomstig is uit Gal Hareeri (NPO, p. 5). Zijn moeder bevestigt dit nogmaals op het einde van het persoonlijk onderhoud (NPO, p. 8).

Zoals reeds *supra* aangestipt werd de beweerde afkomst van verzoeker en zijn moeder uit het dorp Gal Hareeri in het district Ceel Buur, gelegen in de regio Galgaduud in Somalië, niet geloofwaardig bevonden. De commissaris-generaal weigert bij beslissing van 21 maart 2024 aan verzoekers moeder de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, gezien zij niet voldaan heeft aan de op haar rustende plicht tot medewerking, omdat zij niet aannemelijk maakt sinds 2010 in Gal Hareeri verbleven te hebben, daar (a) zij gebrekkige kennis heeft over de aanwezigheid van de Somalische en de Ethiopische (AMISOM-) troepen; (b) zij er niet van op de hoogte is dat de Ahlu Sunna Wal Jama'a Gal Hareeri ingenomen hebben in februari 2010; (c) zij geen weet heeft van de strafuitvoeringen door Al-Shabaab; (d) het niet aannemelijk is dat zij niet zou weten dat het graf van Sheikh Ali Ibaar in Gal Hareeri door Al-Shabaab vernietigd werd; (e) zij er niet in slaagt *zakat* te benoemen wanneer haar gevraagd wordt naar de impact van de machtsovername van Al-Shabaab op haar vader; (f) haar verklaringen over haar vertrek uit Gal Hareeri en haar reisweg inconsistent en ongeloofwaardig zijn. Deze beslissing is definitief geworden, gelet op het arrest van de Raad van 22 oktober 2024 met nr. 315.254, waarin de Raad oordeelt

dat verzoekers moeder er niet in slaagt de omstandige motivering van de bestreden beslissing in een ander daglicht te stellen en haar herkomst aannemelijk te maken, nu zij slechts de vaststellingen dat er belangrijke indicaties zijn om te twifelen aan haar regio van herkomst ontkent, haar verklaringen herhaalt en volhardt dat zij wel een toereikende kennis over haar regio bezit, rekening houdend met haar profiel. Deze beoordeling staat derhalve vast en in het kader van het huidige verzoek in verzoekers naam worden geen elementen aangebracht die hier alsnog een ander licht op kunnen werpen. Door louter vast te houden aan zijn ongeloofwaardig bevonden herkomst, haalt hij geen feiten aan die een afzonderlijk verzoek in zijn hoofde rechtvaardigen.

6.4.2. Verzoeker haalt voorts aan dat hij bij terugkeer naar Somalië vreest dat hij onder dwang zal worden meegenomen door Al-Shabaab wanneer hij vijftien jaar wordt en dat zij hem zullen leren vechten en hem zullen laten ontploffen op mensen (NPO, p. 7).

Verzoeker maakt die vrees niet *in concreto* aannemelijk. Hij brengt geen concrete en geloofwaardige argumenten of elementen aan op basis waarvan kan worden aangenomen dat hij persoonlijk het risico loopt om gedwongen gerekruteerd te worden. Het enkele feit dat minderjarigen in het algemeen een risicogroep vormen, volstaat niet. Bovendien is de werkelijke regio van herkomst in Somalië onlosmakelijk verbonden met het risico op rekrutering door Al-Shabaab. Uit het EUAA-rapport van augustus 2023, waarnaar verzoeker in zijn verzoekschrift ook verwijst, blijkt immers dat de kans op rekrutering in belangrijke mate afhankelijk is van risicobepalende factoren, zoals de regio van herkomst en de mate van controle of invloed van Al-Shabaab in dat gebied. Gezien zijn vrees voor gedwongen rekrutering onlosmakelijk verbonden is met zijn verklaringen over zijn herkomst, die ongeloofwaardig werden bevonden, maakt hij niet aannemelijk werkelijk recent uit een gebied afkomstig te zijn waarover Al-Shabaab de controle hebben. Zijn verwijzing naar het algemene bestaan van rekruteringspraktijken volstaat in dit opzicht dan ook niet om een ander licht te werpen op de pertinente vaststelling in de bestreden beslissing, dat zijn verklaringen omtrent een mogelijks risico op gedwongen rekrutering geen eigen feiten betreffen die het indienen van een apart verzoek in zijn hoofde rechtvaardigen. De motieven van de bestreden beslissing worden dan ook integraal overgenomen.

6.4.3. Voorts maakt verzoeker een vrees voor vervolging omdat hij hier is opgegroeid, gestudeerd heeft en verwesterd is niet aannemelijk (NPO, p. 8, 10).

Hoewel uit de beschikbare landeninformatie weliswaar blijkt dat personen die terugkeren uit het Westen de nodige voorzichtigheid aan de dag moeten leggen en hun gedragingen opnieuw moeten aanpassen, kan er niet worden vastgesteld dat het loutere profiel als 'terugkeerder' volstaat om aan te nemen dat deze personen in Somalië dreigen te worden geïdoleerd of vervolgd (zie EUAA, *Country Guidance Somalia*, augustus 2023, p. 98 e.v.). Het loutere verblijf in een westers land – en de eventueel door tijdsverloop ontwikkelde westerse levensstijl en/of blootstelling aan de alhier geldende normen en waarden – is in beginsel geen afdoende reden om een beschermingsnood aannemelijk te maken. Het komt aan verzoeker toe om aan te tonen waarom dit verblijf en de eventueel daarmee gepaard gaande levensstijl, hem in dermate negatieve aandacht van Al-Shabaab brengt, dan wel dat hij hierdoor dreigt niet in staat te zijn de heersende regels en normen binnen de Somalische samenleving opnieuw op te volgen. Tevens komt het aan verzoeker toe om *in concreto* uiteen te zetten waarom het verblijf, de eventueel ontwikkelde levensstijl en/of blootstelling aan de alhier geldende normen en waarden, ertoe zouden leiden dat hij bij terugkeer naar Somalië met een redelijke mate van waarschijnlijkheid door Al-Shabaab zal worden gepercipieerd als verwesterd én zal worden geïdoleerd/vervolgd.

Aldus is verzoekers vrees niet los te koppelen van de context waarin hij beweert te zullen terugkeren. Het weze herhaald dat zijn moeder en hijzelf geen duidelijkheid verschaffen over de plaats en de omstandigheden waarnaar zij zouden terugkeren in Somalië, noch over het eventuele familiale of sociale netwerk waarop zij daar zouden kunnen terugvallen. Hoewel niet wordt betwist dat hij, gezien zijn leeftijd bij vertrek uit Somalië, een aanzienlijk deel van zijn vormende jaren in België heeft doorgebracht en hij momenteel nog steeds jong is, kan niet worden aangenomen dat hij zich thans niet opnieuw zou kunnen schikken naar de waarden en normen die gelden in Somalië. Immers leeft hij samen met zijn moeder, spreekt hij naast Frans ook Somalisch en hebben zij nog steeds contact met verzoekers halfbroer in Somalië (NPO, p. 3, 5, 6). Verzoekers uiteenzetting aangaande zijn verwestering is te summier en te beperkt en mist de nodig verdere stoffering, onderbouwing, concretisering en uitwerking om enige (toegeschreven) verwestering aannemelijk te maken. Zo uit zijn schooldocumenten blijkt dat hij sinds 17 november 2020 naar school gaat in Yvoir, goed evolueert, zijn best doet om Frans te leren en goede punten behaalt (AD CGVS, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 1), wat lovenswaardig is, kan hieruit niet worden afgeleid dat hij zich een bepaalde levensstijl heeft eigen gemaakt waardoor er sprake is van gewijzigde opvattingen, een gedrag, een houding of een uiterlijk die zouden kunnen worden beschouwd als fundamentele kenmerken van zijn identiteit en waarvan niet zou kunnen worden geëist dat hij deze opgeeft, noch dat deze niet te verenigen zijn met de in Somalië geldende beperkingen. Verzoeker brengt geen persoonlijke en geïndividualiseerde elementen aan, op grond waarvan *in concreto* kan worden vastgesteld dat er in zijn hoofde sprake is van een beschermingsnood omwille van (de invulling van) zijn verblijf in België.

6.4.4. Verzoekers verklaring, dat er geen vrede is in Somalië, omdat Al-Shabaab er aanwezig zijn en er ontploffingen gebeuren (NPO, p. 7), alsook de verklaring van zijn moeder dat het niet veilig is in hun vermeende regio van herkomst, gelet op de vele conflicten en luchtaanvallen (NPO, p. 8) zijn louter algemeen van aard en worden niet beschouwd als eigen feiten die een afzonderlijk verzoek in hoofde van verzoeker rechtvaardigen.

6.4.5. Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft, staat inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Somalië een gewapend conflict is. Dit gewapend conflict spreidt zich niet over het hele land uit, maar speelt zich af in bepaalde gebieden.

Aangezien verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij afkomstig is uit Gal Hareeri, in het district Ceel Buur, gelegen in de regio Galgaduud, maakt hij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie aldaar.

Met betrekking tot de vraag of verzoeker bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een Somalische nationaliteit en naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde regio van herkomst niet volstaan. Het is immers in de eerste plaats aan verzoeker om tijdens de asielprocedure zijn ware identiteit en herkomst aannemelijk te maken. Er kan slechts worden vastgesteld dat verzoeker hierin manifest faalt. Het komt de Raad niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoeker vóór de komst naar België, noch over het element of verzoeker afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is. De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in Somalië geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

6.4.6. De algemene bepaling dat het belang van het kind de belangrijkste overweging is bij elke beslissing die het kind aangaat, kan geen afbreuk doen aan de eigenheid van het asielrecht, waar de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, in uitvoering van Europese regelgeving en van het Vluchtelingenverdrag, duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus (zie RvS 29 mei 2013, nr. 223.630). Het recht van het kind om in aanmerking te komen voor internationale bescherming (samen met of onafhankelijk van zijn ouders), zoals ook vermeld in artikel 22 van het Kinderrechtenverdrag, vloeit niet voort uit het kind-zijn als dusdanig, maar een kind heeft, net als ieder ander, het recht om in aanmerking te komen als hij of zij voldoet aan de insluitingscriteria. De commissaris-generaal zou haar bevoegdheid te buiten gaan mocht hij een vreemdeling die niet aan de in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet vervatte voorwaarden voldoet toch als vluchteling erkennen of de subsidiaire beschermingsstatus toekennen. Bovendien heeft de commissaris-generaal wel degelijk rekening gehouden met de minderjarigheid van verzoeker en in een aangepaste behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming voorzien. Tijdens het onderzoek van verzoekers verzoek om internationale bescherming werd aldus wel degelijk rekening heeft gehouden met het hoger belang van het kind. Het tegendeel wordt niet aangetoond.

6.5. Gelet op het geheel van wat voorafgaat wordt geoordeeld dat verzoeker geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen. Een schending van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet wordt niet aangetoond. Gelet op voorgaande uiteenzetting kan een schending van de overige door verzoeker opgeworpen bepalingen en beginselen van behoorlijk bestuur evenmin worden aangenomen.

6.6. Waar verzoeker vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de commissaris-generaal houdende niet-ontvankelijk verzoek te vernietigen om redenen, vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° en 3°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont hij echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien november tweeduizend vijftientig door:

I. FLORIO,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

I. FLORIO